

اوست پایدار

نباشد همی نیک و بد پایدار

همان به که نیکی بود یادگار

(حکیم فردوسی)

با اندوه فراوان دکتر «محمد ملکی» نخستین رییس دانشگاه تهران پس از انقلاب از مبارزان دیرین و دیرپای نهضت ملی و رهبان و باورمندان زنده نام «مصدق» بزرگ بود، درگذشت. او که در درازای زندگی پربارش به خاطر تلاش‌های سیاسی، بارها متحمل زندان شده بود، به راستی زبان گویا و یار همه گاه زجرکشیدگان و حبس‌کشیدگان و خانواده‌های دردمند و فرزند از دست داده‌ی این روزگاران بود. با وجودی که سال‌ها به درد بیماری سرطان نیز مبتلا بود، او انسانی مبارز، شریف، راست‌کردار، درست‌گفتار و دلیر بود. او سرانجام با کوله‌باری پر افتخار، سرشار از مبارزه، رنج و تلاش بی‌وقفه در راه افتادگان و بهروزی مردم، در شامگاه یازدهم آذرماه چشم بر جهان فرو بست و به دیار باقی شتافت و فرزندان ارجمند، بستگان محترم، هم‌اندیشان و یاران خود را ترک کرده و رفت تا در سرای جاوید، آرامش گیرد.

جای خالی این بزرگ‌مرد دانش و سیاست، مبارزه آزادی‌خواه و استقلال‌طلب و عدالت‌خواه را به فرزندان، بستگان، یاران و ایران‌دوستان، دل‌آرامی می‌گوییم. شادی و آرامش روح ایشان و تندرستی و شکیبایی برای بازماندگان را از آفریدگار پاک آرزو داریم.

یادش گرامی، نامش مانا

روابط عمومی حزب ملت ایران

تهران-۱۲ آذرماه ۱۳۹۹ خورشیدی